

Dosarul nr. 2ra-1850/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), judecătorul: A. Negru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând recursurile declarate de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Cojocaru împotriva Executorului judecătoresc Iacob Miron cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin calcularea ilegală a sumei restanței și menținerea ilegală a interdicțiilor asupra bunurilor, prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Executorul judecătoresc Iacob Miron, s-a admis cererea de apel declarată de Adrian Cojocaru, s-a casat parțial hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) și s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Cojocaru,

c o n s t a ț ă :

La 02 noiembrie 2016, Adrian Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Executorului judecătoresc Iacob Miron cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin calcularea ilegală a sumei restanței și menținerea ilegală a interdicțiilor asupra bunurilor ce constituie proprietate sa pe parcursul a 277 de zile în mărime de 26000 lei, prejudiciului material în mărime de 5000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 100 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 martie 2015, prin încheierea Executorului judecătoresc Iacob Miron a fost dispusă intentarea procedurii de executare nr. 010p/a-5/15 în temeiul documentului executoriu 2-2349/12 din 26 martie 2012, emis de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, privind încasarea de la Adrian Cojocaru a pensiei de întreținere pentru copiii minori XXXXXX a.n. XXXXXX și XXXXXX a.n. XXXXXX, în folosul Diane Postica, în mărime de 500 lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu 15 februarie 2012, până la majoratul copiilor.

Reclamantul a menționat că, nu a fost informat despre intentarea procedurii de executare, avizele de recepție prezente în dosarul de executare nu sunt semnate de el, și de sora sa Mariana Romaniuc, sau soțul ei Dmitrii Romaniuc, care locuiesc pe adresa str. XXXXXX, ap. XXXXXX, alte persoane majore pe adresa dată nu locuiesc. Iar necăutând la faptul că, în cerere de intentare a procedurii de executare este indicat numărul său de telefon mobil, nu a primit nici un apel prin care să fie informat despre intentarea procedurii de executare.

Adrian Cojocaru a relevat că, la 15 iunie 2015 prin încheierea nr. 010p/a-5/15 privind calcularea restanței la pensia alimentară, Executorul judecătoresc Iacob Miron ilegal a stabilit restanța în sumă de 26000 lei, pentru perioada în care titlul executoriu nu a fost pus în executare și ilegal a dispus prin încheierile nr.010p/a-5/15 asigurarea executării documentului executoriu prin care au fost aplicate diverse sechestre în privința bunurilor sale și diverse interdicții în privința sa.

Reclamantul a punctat că, nu a primit încheierea privind intentarea procedurii de executare, prin ce i-au fost lezate drepturile legale de conciliere prevăzute de art. 62 Cod de Executare și nici nu a fost înștiințat despre ziua, data și ora în care urma să se prezinte la executorul judecătoresc. Necăutând la faptul că locuiește permanent în mun. Chișinău, creditorul cunoaște numărul de telefon, și comunică permanent cu acesta la telefon referitor la diferite întrebări legate de copii. În fiecare zi de marți, sau joi, ia copii de la școală și de la grădiniță, mergea la plimbare, citeau cărți, se jucau, marți sau joi seara copii dorm la domiciliul său, iar miercuri sau vineri dimineața îi duce la școală și grădiniță.

Reclamantul a indicat că și executorul judecătoresc dispune de numărul său de telefon, fiind indicat în cererea de intentare a procedurii de executare, dar nu a primit nici un apel.

Adrian Cojocaru a relevat că despre existența procedurii, a aflat de la instituția bancară B.C. „Moldova Agroindbank” S.A. unde avea un credit bancar, și unde în baza încheierii din 15 iunie 2015, nr. 010p/a-5/15 privind asigurarea executării documentului executoriu, Executorul judecătoresc Iacob Miron ilegal a dispus blocarea contului de credit, creând impedimente la achitarea ratelor lunare stabilite în baza contractului de credit, astfel, creându-i ” imagine negativă în fața instituției de credit care după acel eveniment a refuzat să-i mai acorde credite”.

Reclamantul a menționat că la 25 iunie 2015 a depus la Executorul judecătoresc Iacob Miron o cerere de eliberarea a copiilor materialelor procedurii de executare, dar a primit un răspuns verbal, că ”posibil o să primească copia actelor în termen de 10 zile, prin poștă la domiciliu”.

Tot la 25 iunie 2015, reclamantul a depus la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cerere privind contestarea actelor de executare, deși la acea dată nu făcuse cunoștință cu materialele procedurii de executare.

Reclamantul a indicat că la 06 iulie 2015, ca rezultat a înaintării cererii repetate de eliberare a copiilor materialelor de executare a primit copia materialelor procedurii de executare și a constatat că la 09 iulie 2015, prin ordinul de încasare a numerarului nr. 87732, emis de „FinComBank” filiala nr. 1 Chișinău, sora debitorului Mariana Romaniuc a achitat pe contul de card a creditorului Diana Postica pensia de întreținere datorată de Adrian Cojocaru în baza documentului executoriu nr. 2-2249/12 din 26 martie 2012, emis de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, de la 26 martie 2015 - 225,80 lei, aprilie 2015-1000 lei, mai 2015 -

1000 lei, iunie 2015-1000 lei, iulie 2015- 1000 lei, august 2015-1000 lei, în total suma de 5225.8 lei, ulterior, lunar a fost achitată pensia alimentara, astfel, nu există restanță la achitarea pensiei de întreținere, aceasta fiind executată benevol, fără intervenția executorului judecătoresc.

Reclamantul a precizat că la 13 iulie 2015, a adresat Executorului judecătoresc Iacob Miron cererea privind anularea încheierilor executorului judecătoresc și anume a încheierii nr. 010p/a-5/15 din 15 iulie 2015 privind aplicarea măsurilor de asigurare: interdicția de perfectarea a pașaportului, interdicția de înstrăinare a mijloacelor de transport, bunurilor mobile, bunurilor imobile; încheierea nr. din 15 iunie 2015 privind aplicarea sechestrului pe conturile bancare; încheierea nr. 01Op/a-5/15 din 15 iunie 2015 privind calcularea restanței, însă a primit doar un răspuns formal despre dreptul său de a se adresa în instanța de judecată.

Adrian Cojocaru a relatat că pe parcursul examinării cererii de contestarea a actelor executorului judecătoresc la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, Executorul judecătoresc Iacob Miron, fiind legal citat despre data, locul și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat nici la o ședință de judecată, încălcând prevederile legislației Republicii Moldova, nu a prezentat instanței de judecată materialele procedurii de executare, dând dovadă de lipsă de respect față de instanțele de judecată, comportament ce este incompatibil cu statutul executorului judecătoresc și care încalcă în mod flagrant Codul Deontologic al Executorilor Judecătorești.

Reclamantul a precizat că prin hotărârea din 07 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemarea în judecată înaintată de Adrian Cojocaru, fiind anulate încheierile executorului judecătoresc nr.010p/a-5/15 din 15 iunie 2015 privind calculul restanței în sumă de 26000 lei, nr.010p/a-5/15 din 15 iunie 2015 privind aplicarea măsurilor de asigurare sechestrului pe conturile bancare ale debitorului, și nr.010p/a-5/15 din 15 iunie 2015 privind aplicarea măsurilor de executare silită.

Reclamantul a punctat că instanța de fond a analizat sub toate aspectele cauza și aplicând cadrul normativ relevant, legal a anulat încheierea executorul judecătoresc nr. 010p/a5/15 din 15 iunie 2015 privind calcularea restanței deoarece era ilegală în fond, adoptată cu depășirea atribuțiilor de serviciu și aplicarea eronată a legii și în special a dispozițiilor art. 114 al (3) Cod de executarea al Republicii Moldova.

Reclamantul a precizat că prevederile alin.(3) al art. 114 Cod de executare, se aplică doar în cazul în care documentul executoriu este în proces de executare, dar, deoarece creditorul a depus cerere de primire și intentare a procedurii de executarea la 26 martie 2015, titlul executoriu nr. 2-2249/12 din 26 martie 2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău se afla în proces de executare din 26 martie 2015, și executorul era în drept să calculeze restanța la pensia alimentară pe toată perioada anterioară, începând din 26 martie 2015.

Adrian Cojocaru a punctat că în speța concretă, recalculul pensiei alimentare era doar de competența instanței de judecată, în temeiul dispozițiilor art. 114 alin. (2-3) Cod de executarea.

Reclamantul a indicat că la 02 noiembrie 2015, Executorul judecătoresc Iacob Miron a declarat recurs împotriva hotărârii din 07 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în care a inclus unele argumente neverificate și jignitoare la adresa sa, afirmând că pe parcurs la doi ani a privat de întreținere doi copii, fapt

ce încalcă orice limită de comportament adecvat a unui executor judecătoresc și îi aduce un prejudiciu moral enorm.

Reclamantul a precizat că are grijă de copiii săi și pe parcursul de mai bine de 3 ani, după stabilirea domiciliului copiilor cu mama, regulat participă la creșterea și educarea acestora, se interesează și contribuie la dezvoltarea lor fizică și spirituală, merge cu copiii la medic, procură medicamente, produse alimentare, haine și jucării etc. În fiecare săptămână i-a copiii și merg împreună la bunica și în alte localități de joacă pentru copii, la circ, copiii rămân să doarmă la el, iar dimineața îi duce la grădiniță și la școală etc.

Adrian Cojocaru a punctat că prin decizia din 11 februarie 2016 a Colegiului Civil, comercial și de contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul declarat de către Executorul judecătoresc Iacob Miron, ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii din 07 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

A indicat că, Colegiul Civil a considerat juste concluziile primei instanțe potrivit căreia au fost anulate încheierile Executorul judecătoresc Iacob Miron și a menționat că anularea încheierilor vizate nu lipsește executorul judecătoresc de obligația de a calcula repetat, prin prisma prevederilor legale statuate în art. 114 Cod de executare, singur, ori după caz, prin intermediul instanței de judecată, restanța la pensia alimentară, acumulată de debitorul Adrian Cojocaru, dacă aceasta există, cu aplicarea ulterioară a măsurilor de asigurare respective.

La fel, a relatat că atâta timp cât creditorul Diana Postica nu a înaintat titlul executoriu spre executare silită pe parcurs de mai bine de 3 ani, documentul executoriu fiind emis la 26 martie 2012, pus în executare la 26 martie 2015, se prezumă că debitorul Adrian Cojocaru și-a onorat obligațiunile sale.

Reclamantul a relevat că, la 29 februarie 2016, executorul judecătoresc Iacob Miron ”continuând abuzurile, excesul de putere și acțiunile sale ilegale”, a trimis în adresa sa citația pentru data de 18 martie 2016, pentru calcularea restanței din 15 februarie 2012, ignorând existența hotărârii din 07 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, care a devenit irevocabilă prin decizia din 11 februarie 2016 a Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, care a anulat deja încheierile privind calcularea restanței și care indică expres că prin prisma prevederilor legale statuate în art. 114 Cod de executare, singur, ori după caz, prin intermediul instanței de judecată, restanța la pensia alimentară, acumulată de debitorul Adrian Cojocaru, dacă aceasta există, cu aplicarea ulterioară a măsurilor de asigurare respective.

Adrian Cojocaru a relevat că este ilegală situația când creditorul unei prestații periodice pe parcursul a 3 ani nu pune în execuție silită documentul executoriu, debitorul execută benevol obligațiunea, iar în ultima zi a expirării termenului de 3 ani îl pune în executarea silită și a apreciat acțiunile executorului ca fiind ”un abuz în serviciu și excesul de putere care se manifestă prin atribuirea ilegală de către executorul judecătoresc a împuternicirilor exclusive a instanței de judecată și calcularea ilegală a restanței la pensia de întreținere pentru o perioadă în care nu a avut titlul executoriu la executare, situație în care calcularea eventualei restanțe ține de competența instanței de judecată”.

Mai mult ca atât, executorul judecătoresc prin citația din 29 februarie 2016, a solicitat prezentarea informației și a actelor confirmative achitării pensiei alimentare din 15 februarie 2012, până în prezent, pe când creditorul a solicitat prin

cererea sa din 12 iunie 2015, calcularea restanței începând din luna februarie 2013, astfel, executorul judecătoresc a solicitat acte pentru o perioada mai mult cu 12 luni decât a cerut creditorul, pentru o restanță eventuală de 12000 lei în plus, ceia ce constituie o suma foarte mare.

Reclamantul a precizat că acțiunile Executorului judecătoresc Iacob Miron i-au adus o daună considerabilă. În opinia sa ”interesul material al executorului judecătoresc s-a manifestat prin dorința de încasare ilegală a onorariului și a cheltuielilor de executare pentru o perioada în care nu a avut la executarea documentul executoriu, de către executor a fost calculată ilegal restanța de 26000 lei din care onorarul executorului, 10% - 2600 lei + cheltuielile de executare, ceia ce constituie o suma considerabilă”.

La fel a opinat că ”prin acțiunile ilegale ale executorului judecătoresc Iacob Miron se aduce o atingere drepturilor aflate sub protecția protocolului 1 art. 1 Dreptul de Proprietate”.

Reclamantul a menționat că pentru a stopa acțiunile ilegale ale Executorului judecătoresc Iacob Miron la 16 martie 2016 a depus la Centrul Național Anticorupție cerere de atragere la răspundere penală a executorului judecătoresc Iacob Miron, prin care a solicitat începerea urmăririi penale, deoarece din denunțul dat rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală; informarea despre începerea urmăririi penale a persoanei care a înaintat demersul, iar la 15 aprilie.2016, a primit răspunsul nr. 02/C-360/16 de la directorul-adjunct al Centrului Național Anticorupție, Vadim Cojocaru, prin care a fost informat că ce ține de acțiunile executorului judecătoresc Iacob Miron în cadrul procedurii de executare nr. 010p/a -129/14, nu au fost stabilite careva încălcări ce ar servi temei pentru declanșarea unor investigații sub aspect penal.

În urma răspunsului primit, reclamantul a menționat că la 28 aprilie 2016, a fost nevoit să depun pe numele Procurorului General Interimar al Republicii Moldova, Eduard Harunjen, o plângere împotriva răspunsului de la directorul-adjunct al Centrului Național Anticorupție Vadim Cojocaru.

Reclamantul a indicat că la 24 mai 2016, Procuratura Anticorupție a trimis Șefului Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție, cererea de atragere la răspundere penală a executorului judecătoresc Iacob Miron pentru a fi examinată în ordinea art. 274 din Codul de Procedură Penală.

Reclamantul a mai indicat că chiar și după depunerea cererii, din partea executorului judecătoresc Iacob Miron au continuat acțiunile ilegale în privința sa, cu depășirea atribuțiilor de serviciu.

Adrian Cojocaru a menționat că la 25 martie 2016, a primit un răspuns formal de la executorul judecătoresc Iacob Miron, referitor la cererea de strămutarea a executării după competență, prin care s-a refuzat strămutarea după competență.

Reclamantul a relevat că la 30 martie 2016, a depus la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău o cerere de strămutare a executării conform competenței teritoriale, prin care a solicitat obligarea executorului Judecătoresc Iacob Miron să strămute procedura de executare intentată în temeiul documentului executoriu 2-2349/12 din 26 martie 2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, privind încasarea de la Adrian Cojocaru a pensiei de întreținere pentru copii minori XXXXXX a.n.XXXXXX și XXXXXX a.n. XXXXXX, în folosul Dianei Postica, în mărime de 500 lei lunar, pentru fiecare copil, aflate în procedură la executorul judecătoresc

Iacob Miron nr.010p/a-5/15, la un alt executor judecătoresc, conform competenței teritoriale, stabilită în condițiile art. 15, 30 Codului de executare, și anume la executorul judecătoresc Victor Cațer.

Reclamantul a punctat că prin hotărârea din 21 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, s-a explicat reclamantului dreptul de a înainta o cerere de strămutare a documentului executoriu, care urmează să se expună prin încheiere, pasibilă contestării, iar în caz de refuz este în drept de a o ataca în termenul stabilit de lege.

Adrian Cojocaru a menționat că a fost nevoit să înainteze repetat o cerere de strămutare.

Reclamantul a indicat că la 14 aprilie 2015, a primit copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 18 martie 2016 ora 10:15, procedura de executare nr.010 p/a -5/15 din 18 martie 2016, prin care executorul judecătoresc Iacob Miron în calitate de agent constator, a constatat că Adrian Cojocaru a comis contravenția prevăzută de art. 319 alin (1) Cod Contravențional, procesul-verbal fiind trimis spre examinare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, cu propunerea de aplicare contraveientului a amenzii în mărime de 50 u.c.

Reclamantul a susținut că, ca rezultat al contestației depuse în termen, procesul-verbal nici nu a fost expediat în instanța de judecată competentă și contrar dispozițiilor art. 315, 316 Cod Civil, i-a fost lezat dreptul de proprietate.

Adrian Cojocaru a invocat că acțiunile pârâtului vin în contradicție cu art. 1 Protocolul Adițional nr. 1 CEDO, care garantează inviolabilitatea dreptului de proprietate.

Reclamantul a susținut că executorul judecătoresc urma să respecte cerințele stabilite la art. 62 a Codului de executare, conform căruia în termenul stabilit de executorul judecătoresc în încheierea de intentare a procedurii de executare, părțile sunt obligate să se prezinte în fața executorului judecătoresc pentru a li se comunica drepturile și obligațiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului, art. 67 Cod de executare, conform căruia actele executorului judecătoresc se trimit destinatarului prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (telegramă, fax, email etc.) ori se înmânează personal destinatarului ori altor persoane indicate la alin. (2) de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părții interesate.

Reclamantul a relatat că pârâtul a aplicat sechestrul asupra bunurilor ce constituie proprietate comună în devălmășie, prin ce a îngrădit dreptul de dispoziție a reclamantului asupra acestora.

Adrian Cojocaru a punctat că prin aplicarea ilegală a interdicției asupra bunurilor imobile ale reclamantului pe parcursul a 277 zile acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu moral în valoare de 26000 lei, pe care solicită a-i încasa din contul pârâtului. Astfel în mod ilegal și cu depășirea atribuțiilor de serviciu au fost aplicate măsuri de asigurare în perioada 15 iunie 2015- 18 martie 2016 timp de 277 de zile, fiind pus în imposibilitate de a îndeplini obligațiile civile și în special a fost pus în imposibilitate de a îndeplini obligațiile asumate în baza contractului de credit nr. SI30427 din 02 septembrie 2013, încheiat cu B.C. „Moldova - Agroindbank” S.A. de rambursare a creditului și plată a ratelor lunare, termenul limită de rambursare fiind 25 august 2016.

Reclamantul a menționat că potrivit pct. 2.4.2 al contractului de credit menționat „în cazul neachitării în termenele stabilite a creditului și/sau a dobânzii la suma restanței se calculează și se percepe, începând cu prima zi a restanței și până la momentul achitării complete a acestei restanțe o penalitate de întârziere în mărime de 0,2 % de la suma restanță, dar nu mai puțin de 20 lei, pentru fiecare zi de întârziere (277 ZILE x 20 lei = 5540 lei prejudiciu material). Astfel, prin aceste acțiuni ale executorului judecătoresc i-a fost cauzat un prejudiciu esențial material și un profund prejudiciu moral.

Reclamantul indicat că la 14 aprilie 2016, Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești din Republica Moldova a examinat cererea sa din 16 martie 2016, privind aplicarea sancțiunii Disciplinare Executorului judecătoresc Iacob Miron și a constatat în acțiunile acestuia abatere disciplinară, aplicându-i o sancțiune disciplinară sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale (6000 lei).

Adrian Cojocaru a precizat că, în rezultatul acestor acțiuni ilegale ale Executorul judecătoresc Iacob Miron i s-a înrăutățit esențial starea de sănătate, fiind afectat de diferite maladii, stres, insomnie, dureri de cap, etc, fiind necesar să facă multiple tratamente, să procure multe medicamente costisitoare prescrise de medici, ceia ce se probează prin înscrierile și diagnosticurile atit a medicului de familie de la Instituția de Sănătate Publică de la locul de trai, cit și de la medicii de profil care i-au diagnosticat XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, etc, iar în prezent este nevoit să primească tratament medicamentos complex, să fregventeze zilnic proceduri de neurostimulare, fizioterapie, electroforez, masaj a regiunii cervicale, somn electric, etc., ceia ce se probează prin înscrierile în Fișa pacientului ambulator de la întreprinderea Municipală de Sănătate Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani.

În opinia reclamantului instanța de judecată urmează să aprecieze posibilitatea pe care o are persoana vătămată de a-și procura satisfacții mai mult sau mai puțin echivalente, care astfel vor compensa suferințele suportate. La stabilirea indemnizației bănești instanța de judecată trebuie să țină cont de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului. Acest criteriu va avea o aplicare limitată în materia respectivă, deoarece neglijează regulile și principiile răspunderii delictuale. Potrivit acestui criteriu, persoana care a suportat un prejudiciu moral minim va primi o despăgubire considerabilă, dacă autorul a comis fapta cu vinovăție gravă, în timp ce altă persoană va primi o despăgubire mică, deși a suferit un prejudiciu moral mare, dacă autorul a comis fapta cu o vinovăție mai ușoară. Statutul și mediul social din care persoana vătămată face parte, influențează prejudiciul moral suferit. Educația, cultura, standardul de moralitate care sînt specifice unor categorii de persoane, grupuri fac mai puțin suportabil un prejudiciu care ar putea trece neobservat pentru o altă categorie de persoane.

Reclamantul punctat că, a fost nevoit să angajeze un avocat pentru ai apăra drepturile sale de abuzurile Executorului judecătoresc Iacob Miron, care i-a acordat asistență juridică pe tot parcursul luptei în diferite instanțe împotriva acțiunilor ilegale din procedura de executare sus-menționată, avocatul a participat la examinarea contestației sale atât în instanța de fond la Judecătoria Buiucani, cât și în instanța de recurs la Curtea de Apel Chișinău, suportând cheltuieli pentru serviciilor juridice de 5000 lei.

Întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 5, 22, 44, 67 Cod de executare, art. 1422-1423 Cod civil reclamantul a solicitat încasarea din contul Executorului judecătoresc Iacob Miron prejudiciului moral cauzat prin calcularea ilegală a sumei restanței și menținerea ilegală a interdicțiilor asupra bunurilor ce constituie proprietatea sa pe parcursul a 277 de zile, în sumă de 26000 lei, prejudiciului material în suma de 5000 lei și taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, dispusă încasarea din contul Executorului judecătoresc Iacob Miron în beneficiul lui Adrian Cojocaru suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 04 august 2017, Executorul judecătoresc Iacob Miron a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Cojocaru să fie respinsă integral și încasarea din contul acestuia a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 lei.

La 17 august 2017, Adrian Cojocaru reprezentat de avocatul Angela Istrate a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), solicitând admiterea cererii de apel și modificarea hotărârii instanței de fond prin încasarea din contul Executorului judecătoresc Iacob Miron prejudiciului moral în sumă de 26000 lei, prejudiciului material în sumă de 5000 lei și a taxei de stat în sumă de 250 lei.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de Adrian Cojocaru reprezentat de avocatul Angela Istrate și Executorul judecătoresc Iacob Miron și s-a acordat termen apelanților de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de stat în mărime de 187,50 lei pentru Adrian Cojocaru și 75 lei pentru Executorul judecătoresc Iacob Miron.

La 30 noiembrie 2017 Adrian Cojocaru reprezentat de avocatul Angela Istrate a prezentat dovada achitării taxei de stat și a depus cerere de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului și modificarea hotărârii primei instanțe cu încasarea din contul Executorului judecătoresc Iacob Miron a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei și a taxei de stat pentru judecarea apelului în mărime de 112,50 lei, în rest de menținut hotărârea.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Executorul judecătoresc Iacob Miron, admis apelul declarat de Adrian Cojocaru reprezentat de avocatul Angela Istrate, casată parțial hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), în partea ce ține de respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Adrian și încasată de la Executorul judecătoresc Iacob Miron în beneficiul lui Adrian Cojocaru suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei. În rest hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a fost menținută.

În susținerea soluției date, instanța de apel a conchis că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, în consecință a admis erori în aprecierea probatorului administrat, motiv din care apelul declarat de Executorul judecătoresc Iacob Miron urmează a fi respins ca neîntemeiat, iar apelul declarat de Adrian Cojocaru reprezentat de avocatul Angela Istrate de admis cu casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea ce ține de respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și emiterea unei noi hotărâri în această parte potrivit căreia să fie admisă parțial cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și a menține celelalte dispoziții ale hotărârii judecătorești contestate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 iulie 2018 Executorul judecătoresc Iacob Miron a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată și dispunerea recuperării din contul lui Adrian Cojocaru a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 lei și a taxei de stat pe deplin (f.d.27-30, Vol. II).

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și hotărârea 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), le consideră eronate și pasibile casării, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat greșit legea, atunci când au stabilit temeiul răspunderii și caracterul ilegal al faptei pârâtului și nu au examinat multiaspectual, obiectiv și nepărtinitor împrejurările cauzei.

La 02 august 2018 Adrian Cojocaru a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu dispunerea încasării suplimentare din contul Executorului judecătoresc Iacob Miron în beneficiul recurentului a cheltuielilor de asistență juridică reale, necesare și rezonabile în sumă de 2500 lei și a taxei de stat pentru judecarea apelului în mărime de 112,50 lei și 37,50 lei pentru judecarea recursului, în rest dea menține hotărârea primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei și a interpretat eronat normele de drept procesual, iar instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat eronat normele de drept material și a interpretat eronat dispozițiile art. 94, 96 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 aprilie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 22 iunie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile, declarate de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru, se consideră depuse în termen.

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru au fost

considerate admisibile și fără a prejudicia fondul a fost dispusă judecarea acestora de către completul din 5 judecători (f.d.75, Vol.2).

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de judecată notează că, prin prizma art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, are obligația pozitivă, instituită de legislator, de a controla din oficiu decizia contestată din punct de vedere al respectării normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 al. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Această situație poate apărea atunci când, la examinarea cauzei, instanța de judecată a încălcat prevederile articolului 49 din Codul de procedură civilă sau au existat temeiurile prevăzute la articolele 50 și 51 din același cod, însă judecătorul ori completul de judecată nu s-au abținut de la judecată.

În plus, articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune ca un tribunal care intră în sfera sa de aplicare să fie independent și imparțial.

De regulă, imparțialitatea se definește prin lipsa oricăror preferințe sau atitudini părtinitoare și poate fi analizată în diverse moduri.

Conform jurisprudenței constante a Curții, existența imparțialității în sensul art. 6 parag. 1 trebuie să se stabilească în funcție de: (I) un test subiectiv, în cadrul căruia trebuie să se țină seama de convingerile personale și comportamentul unui anumit judecător într-o anumită cauză; și (II) un test obiectiv, în cadrul căruia se stabilește dacă instanța în sine și, printre alte aspecte, componența acesteia, au oferit garanții suficiente pentru excluderea oricărui dubiu legitim în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea, inter alia, Fey v. Austria, 24 februarie 1993, parag. 28 și 30, Wettstein v. Elveția, 21 decembrie 2000, parag. 42, Volkov v. Ucraina, 9 ianuarie 2013, parag. 104).

Cu toate acestea, în unele cauze, în care poate fi dificilă obținerea unor probe care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă a judecătorului, cerința privind imparțialitatea obiectivă oferă o garanție suplimentară importantă (a se vedea Pullar v. Regatul Unit, 10 iunie 1996, parag. 32).

Aplicând criteriile de evaluare a imparțialității unei instanțe în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a judecat prezenta cauza cu încălcarea articolului 432 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, ceea ce contravine, în mod flagrant, articolului 26 alin. (3) din Codul de procedură civilă, implicit și dreptului la un proces echitabil, garantat de articolul 6 parag. 1 din Convenție Europeană a Drepturilor Omului.

În conformitate cu art. 50 alin. (1) lit. b¹) Cod de procedură civilă, judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă o rudă de a sa până la al patrulea grad inclusiv sau un afin până la al treilea grad inclusiv a participat, ca judecător, la judecarea aceleiași cauze.

Materialele dosarului atestă faptul că în prima instanță cauza a fost examinată de judecătorul Alexandru Negru care a pronunțat hotărârea din 26 iulie 2017.

Legalitatea hotărârii menționate a fost contestată de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru la Curtea de Apel Chișinău.

De asemenea, s-a constatat că la judecarea cererilor de apel declarate de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru împotriva hotărârii 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a participat completul de judecată format din judecătorii Angela Bostan, Anatol Pahopol și Veronica Negru.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că judecătorul Veronica Negru este incompatibil să examineze prezenta cauză civilă, or, în situația dată există bănuiala rezonabilă că judecătorul Curții de Apel Chișinău Veronica Negru se află în raporturi de rudenie cu judecătorul Alexandru Negru care a examinat prezenta cauză în prima instanță și a emis hotărârea.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cauza a fost judecată de un judecător care nu era în drept să participe la examinarea ei, ceea ce servește temei de casare a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de judecată opinează că, în lumina celor prezentate, există fapte pertinente și obiective care ar putea genera îndoieli justificate în ceea ce privește imparțialitatea completului Curții de Apel Chișinău, fiind încadrate în temeiul prevăzut la art. 50 alin. (1) lit. b¹) din Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs remarcă faptul că dacă participanții la proces nu au înaintat o cerere de recuzare judecătorului Veronica Negru în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, aceasta urma să se abțină, or, potrivit art. 52 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă există temeiurile specificate la art. 50 și 51, judecătorul, expertul, specialistul, interpretul, grefierul sunt obligați să se abțină de la judecată.

Din această perspectivă, rezultă că participarea judecătorului Veronica Negru era imposibilă la examinarea cauzei în ordine de apel, iar motivele constatate supra ridică dubii în partea ce ține de obiectivitatea și nepărtinirea acestora.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel în contradicție cu normele de drept procedural a purces la examinarea acestuia în fond.

Pe baza celor prezentate, dar și având în vedere că normele de drept procedural au un caracter absolut și imperativ pentru instanțele de judecată, iar încălcarea acestora atrage după sine casarea deciziei, instanța de recurs nu va analiza argumentele invocate în cererea de recurs, care vizează fondul cauzei. Această împrejurare, în sine, reprezintă o garanție împotriva unei eventuale prejudicieri a imparțialității și independenței instanței, care urmează să judece cauza în ordine de apel.

În situația prezentelor omisiuni de procedură, când instanța este în imposibilitate să le corecteze la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează asupra remiterii cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători, care urmează să examineze fondul cauzei asigurând principiul fundamental al imparțialității tribunalului garantat pe terenul art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Executorul judecătoresc Iacob Miron și Adrian Cojocaru.

Se casează decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Cojocaru împotriva Executorului judecătoresc Iacob Miron cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin calcularea ilegală a sumei restante și menținerea ilegală a interdicțiilor asupra bunurilor, prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean